

اخبار

بیشترین مصرف آنتی بیوتیک در ایران واوگاندا

ایران- مینو محرز، استاد عفونی دانشگاه علوم پزشکی تهران در اولین کنگره پیشگیری از عفونت‌های بیمارستانی گفت: کنترل عفونت و اجرای آن در بیمارستان و نه در آموزش کادر درمان رعایت نمی‌شود و اکثر عفونت‌های بیمارستانی مقاوم هستند و آنتی بیوتیک‌ها اثر ندارند.

وی ادامه داد: باید عفونت بیمارستانی کنترل شود. در این چند سال ایران و اوگاندا بیشترین مصرف‌کننده آنتی‌بیوتیک در جهان هستند. محرز تأکید کرد: وزارت بهداشت باید مصرف آنتی بیوتیک را کنترل کند.

استاد عفونی دانشگاه علوم پزشکی تهران خاطرنشان کرد: در دانشگاه‌ها نیز ما متخصص باید کمک کنیم و راهکار ارائه دهیم تا در مصرف رعایت شود. در دام‌ها نیز آنتی بیوتیک زیاد استفاده می‌شود و به خورد مردم داده می‌شود.

رسول شفیعیان، دبیر اجرای کنگره پیشگیری از عفونت‌های بیمارستانی در اولین کنگره پیشگیری از عفونت‌های بیمارستانی گفت: کنترل عفونت با توجه به بیماری‌های مختلف و نوپدید از اهمیت زیادی برخوردار است.

وی ادامه داد: حدود ۷ تا ۱۰ درصد بیماران بستری شده در کشورهای توسعه‌یافته و ۱۰ و ۱۵ درصد در کشورهای درحال توسعه دچار عفونت‌های بیمارستانی می‌شوند.

ایران در جایگاه هشتم جهانی بازار حلال

ایرنا- حسین رستگار، رئیس مرکز ملی تحقیقات حلال سازمان غذا و دارو گفت: ایران در رتبه هشتم جهانی بازار حلال قرار دارد. این جایگاه نشان دهنده پیشرفت‌های قابل توجه کشور در این صنعت است. وی با اشاره به اینکه هنوز ظرفیت‌های زیادی برای رشد و بهبود در بخش‌های مختلف وجود دارد، افزود: ظرفیت‌های گسترده‌ای برای افزایش تولید و صادرات این محصولات در کشور وجود دارد. این امر می‌تواند کمک شایانی به تقویت اقتصاد ملی و افزایش صادرات غیرنفتی کند.

وی به رشد جهانی بازار حلال اشاره کرد و افزود: محصولات حلال در سطح بین‌المللی با استقبال فراوانی‌های روبه‌رو هستند و بسیاری از کشورهای غیرمسلمان نیز وارد این بازار شده‌اند. به عنوان نمونه، شرکت سنتله بیش از ۱۰۰ خط تولید محصولات حلال در سطح جهانی راه‌اندازی کرده‌است که نشان از روند رو به رشد این صنعت دارد. ایران با رتبه سوم در بخش مالی اسلامی، رتبه ۱۵ گردشگری حلال و رتبه ۱۱ حوزه دارو، نشان داده که با استفاده از ظرفیت‌های موجود می‌تواند در سایر بخش‌ها رشد چشمگیری داشته باشد.

تأکید برراه‌اندازی مراکز ترک دخانیات

ایسنا - علی صالحی، دادستان تهران بر ضرورت تقویت و افزایش نظارت‌ها بر مراکز عرضه و فروش محصولات دخانی تأکید کرد و گفت که مراکز ترک دخانیات در تهران باید راه‌اندازی شود.

وی با تأکید بر اهمیت موضوع پیشگیری از استعمال دخانیات ویژه در بین جوانان و نوجوانان، افزود: دستگاه قضایی بر اساس وظایف و تکالیف قانونی خود مبنی بر پیشگیری از وقوع جرم و مقابله با آسیب‌های اجتماعی به این موضوع ورود کرده و در تلاش است، ضمن ایجاد همکاری و هم‌افزایی بین دستگاه‌های دارای مسئولیت در این حوزه، اقدامات مؤثر و مفیدی را به انجام برساند. جلسه‌ای به همین منظور در دادستانی تهران تشکیل و مقرر افزایش و تقویت بازرسین در حوزه دخانیات و انجام بازرسی‌های هدفمند و اثرگذار در راستای پیشگیری از شیوع و مصرف دخانیات و تشدید نظارت بر فعالیت این مراکز را وفق مقررات در دستور کار قرار دهند. همچنین مقرر شد پلیس فتا با سایت‌ها و صفحات غیرمجازی که در فضای مجازی اقدام به تبلیغ عرضه، فروش و استعمال دخانیات می‌کنند برخورد کرده و نسبت به شناسایی و مسدودسازی آنها اقدام کنند.

در مدارس رایگان ۹۰۶ دانش‌آموز تحصیل سیمپاد

ایرنا- مهدی متقی فر، معاون امور فرهنگی کمیته امداد امام خمینی (ره) گفت: در حال حاضر ۹۰۶ دانش‌آموز مورد حمایت این نهاد در سراسر کشور در مدارس سیمپاد در مقاطع متوسطه اول و دوم مشغول به تحصیل هستند. از این تعداد ۶۲۷ نفر در مناطق شهری و ۲۷۹ نفر در مناطق روستایی در مدارس سیمپاد در حال تحصیل هستند که ۵۳۳ نفر از آنان دختر و ۳۳۲ نفر پسر هستند. تحصیل رایگان در مدارس سیمپاد برای چهار دهک اول در هیأت وزیران تصویب و بودجه‌آن تأمین و به حساب مدارس واریز شده است.

اجتماعی

پنجشنبه ۲۷ دی ۱۴۰۳ ● شماره ۸۶۵۵

گزارش

مهاقوی قلب خیرنگار

افرادی که برای ترک اعتیاد با اجبار یا با میل شخصی راهی کمپ‌های ترک اعتیاد می‌شوند، دو دسته هستند؛ یا خانواده دارند یا جزآسمان سقفی بالای سرشان نیست. امروز صحبت از آن دسته زنانی است که به هر دلیلی کارتن خواب شده و پس از دستگیر شدن، راهی کمپ ترک اعتیاد شده‌اند. همسواره‌ها بعد از مدتی با بازگشت شمار زیادی از افرادی است که پس از ترک دوباره وارد چرخه اعتیاد می‌شوند. برای حل این مشکل، لازم است دنبال علت باشیم. یکی از علل مهم بازگشت به این چرخه، نداشتن سرپناه و ورود دوباره به خیابان‌ها با هدف کارتن خوابی است. این مهم می‌تواند برای زنان آسیب‌های فراوانی بجزاعتیاد دوباره هم‌بدنبال داشته‌باشد. در کوچه پس‌کوچه‌های محله‌ای در غرب تهران برای این دسته از زنان، خانهای موسوم به خانه نیمه‌راه در حال فعالیت است.

زنک در خانه دوطبقه و قدیمی‌تر آ‌آرام فشار می‌دهم، زنان جوان با روی خوش از کمپ خارج شده‌اند و تنها پناه‌شان همین سقف خانه قدیمی است. خیلی‌های‌شان به قول معروف آب زیز پوست‌شان رفته، زیبایی صورت‌شان، هیچ رد و اثری از اعتیاد در خود ندارد و همین هم قطعاً هر بیننده‌ای را متحیر می‌کند. اینکه چگونه سال‌ها درگیر اعتیاد بودن، تأثیری بر زیبایی و ظاهر برخی نمی‌گذارد. اینجا به‌تمام کمپ‌ها و محل‌های نگهداری دیگر تفاوت زیادی دارد، چراکه همه پاک هستند و هیچ توفعی ندارند جز داشتن یک سرپناه امن، جایی که کسی مواد در اختیارشان نگذارد یا باعث آذیت و آزارشان نشود. در اتاق مدیریت می‌نشینیم و خواهش می‌کنم بچه‌ها یکی یکی داخل شوند، همه دوست دارند حرف بزنند و درد دل کنند تا از روزها و سسالی‌هایی بگویند که برای‌شان تاریک و سیاه گذشته. شهرزاد کنار می‌نشیند و شروع به حرف زدن می‌کند: «در یکی از محله‌های مرکزی تهران بزرگ شدم، مادرم تریاک مصرف می‌کرد، بعد از فوت برادرم به دلیل غم زیادی که داشت، یکی از همسایه‌ها پیشنهاد کرد با مصرف تریاک، حالش بهتر می‌شود، ۱۴ ساله بودم که دختر همان همسایه به من هم تریاک داد و حال تا روز بهتری داشته‌باشم، هفته‌ای یک روز، جمعه‌ها دور هم با همکلاسی‌ها جمع می‌شدیم و مصرف می‌کردیم. با مصرف مواد، یک جواریی شاز می‌شدم، بعد از دوسه ماه متوجه شدم بدن درد دارم، تا جایی که شب خواب نمی‌برد. به دوستم فریده گفتم، گفت به‌خاطر خساری درد دارم و باید برد. در خانه اختلافات فرهنگی زیادی

گزارش

مهاقوی قلب خیرنگار

مصرف کنم، شب‌ها وقتی همه خواب بودند، به اتاق کوچکی که مادرم هم همانجا دور از چشم بقیه مصرف می‌کرد، می‌رفتم و تریاک می‌کشیدم. آن زمان ۱۶ سالم بود، مادرم متوجه شد، پولی که پس‌انداز داشت، هزینه کرد و مرا به کمپ فرستاد. یک‌ماه آنجا بودم، ولی بعد از بیرون آمدن باز هم بدن درد داشتم. تریاک دیر از بدن خارج می‌شود و یک‌ماهه نمی‌توان ترک کرد. به مادرم نگفتم، از آن به بعد یواشکی شروع کردم به خوردن تریاک. چند سال به همین منوال گذشت تا دیپلم گرفتم. در همین مدت یک خواهر و برادرم هم توسط همان دختر همسایه مصرف می‌کردند. یک جواریی هم مادرم زن بازی هم می‌کرد. دیگر تحمل کتک خوردن‌ها و بی اخلاقی‌هایش را نداشت. من طلاق گرفتم، اما به‌خاطر بچه‌ها خانه را ترک نکردم. حتی بچه‌ها هم بشدت کتک می‌زد تا جایی که دخترم به سن دبیرستان رسید و طاقت نیاورد و از خانه فرار کرد. بعد از رفتن دخترم، من هم دیگر نتوانستم تحمل کنم. چند ماه پیش از خانه بیرون آمدم، همان زمان بود که به مصرف متادون رو آوردم. کارتن خواب شده بودم. زیر تریاچراغ برق خوابیده بودم که دستگیر شدم و کمپ رفتم. ۶ ماه کمپ اجباری رفتم. بعد از آنجا در یک خوابگاه نگهداری که همه‌جور آدم خلافکار آنجا زندگی می‌کردند، روزگار می‌گذراندم تا اینکه متوجه شدم این مرکز نتوانسته‌سازی

گزارش «ایران» از خانهای زنان بی پناه

اعتیاد، پایان راه نیست

داشتم، تا جایی که دیگر نتوانستم تحمل کنم. می‌خواستم جدا شوم، ولی یادار شده بودم. به‌خاطر بچه از طلاق منصرف شدم. خیلی بد کتک می‌خوردم. خیلی بد. تا جایی که بارها بگریم و بنوانم سالم و سلامت کار کنم و به زندگی ادامه دهم، اما همه مدارکم خانه شوهر سابقم مانده، اینجا وکیل می‌گفتم، کسی باور نمی‌کرد. همه به‌خاطر سابقه اعتیادم تقصیرا را کردند من می‌انداختمد. بعد از چند سال به تهران آمدم. ماهواره گرفتیم بعد از آن شوهرم کم‌کم زایه دیگر بدی هم از خود نشان داد. در حالی که دخترم کم‌کم بزرگی می‌شد، صاحب یک پسر هم شدم، اما همسرم از من دورتر می‌شد. علناً زن بازی هم می‌کرد. دیگر تحمل کتک خوردن‌ها و بی اخلاقی‌هایش را نداشت. من طلاق گرفتم، اما به‌خاطر بچه‌ها خانه را ترک نکردم. حتی بچه‌ها هم بشدت کتک می‌زد تا جایی که دخترم به سن دبیرستان رسید و طاقت نیاورد و از خانه فرار کرد. بعد از رفتن دخترم، من هم دیگر نتوانستم تحمل کنم. چند ماه پیش از خانه بیرون آمدم، همان زمان بود که به مصرف متادون رو آوردم. کارتن خواب شده بودم. زیر تریاچراغ برق خوابیده بودم که دستگیر شدم و کمپ رفتم. ۶ ماه کمپ اجباری رفتم. بعد از آنجا در یک خوابگاه نگهداری که همه‌جور آدم خلافکار آنجا زندگی می‌کردند، روزگار می‌گذراندم تا اینکه متوجه شدم این مرکز نتوانسته‌سازی

مصرف سیگار الکترونیک، مرگ را افزایش می‌دهد

ریه‌های پاپ‌کورنی

یاد حرف‌های مادرش که زن باسوادی است، می‌افتم: «با لآخره یک روز ریه‌های پاپ‌کورنی می‌شود.» او ادامه داد: خیلی سخت است که باور کنی بد ویپ کشیدن چه آسیبی به ریه‌های خود می‌زند، چون چیزی مثل پریدگی و زخم نیستند که روزانه با چشم خود ببینی. شاید هم به مرور زمان تغییراتی کوچک احساس کنی، اما راحت می‌توانی آنها را نادیده بگیری و بگویی چیزی نیست، باز طول روز بارها ویپ می‌کشیدم. چون برخلاف سیگار، می‌توانستم هر لحظه که بخواهم مخفیانه آن را مصرف کنم. این رفتارم چند سال ادامه داشت اما در داخل ریه‌هایم تغییراتی وحشتناک داشت اتفاقی می‌افتاد.

می‌کردم تا سرحال شوم. خیلی درگیر مواد شده بودم. دیگر شوهرم هم ناامید شده بود و نمی‌خواست کمکی وحشتناکی با نقشه قبلی من را از زندگی بیرون انداخته. یک مسافرت ساختگی با مادرم وبدون بچه‌ها به زور مرا فرستاد و می‌دانست مواد هم‌راه دارم. من را فروخت و بین راه دستگیر شدم. سال۹۰ بود که به جرم حمل مواد راهی زندان شدم. با کمک خانواده بعد از مدتی از زندان بیرون آمدم، ولی همسرم دیگر نتوانست بچه‌هایم را ببینم. تصمیم گرفتم به‌خاطر بچه‌ها مواد را ترک کنم، اما همسرم قبول نکرد. حدود ۱۰ سال پیش به بهانه کارآمد تهران، ولی کم‌کم جسته و گریخته مصرف می‌کردم. سرسر کاری می‌رفتم، به‌خاطر مصرف مواد از کار بیرون می‌کردند. از این وضعیت خسته شده بودم. در محله شوش در یکی از طرح‌های گشت و جمع‌آوری، مأمور جوامد و پرسید که اعتیاد داری؟ من هم واقعا بریده بودم، خسته و تالان گفتم، بله اعتیاد دارم، شیشه مصرف می‌کنم. دستگیر شدم. راهی کمپ شدم و کاملاً هم راضی بودم، چون می‌خواستم ترک کنم. ۶ ماه آنجا بودم. بعد از آزادی ساکن خوابگاه ایران خودرو شدم که محیط خوبی نداشت، چند شب آنجا بودم که بچه‌های خانگی اینجا مرا معرفی کردند. اینجا کار و امنیت کامل دارم. راحت رفت‌وآمد می‌کنیم. دوست ندارم از اینجا بروم. کاش بشود بیشتر بمانیم.»

نگذارییم حتی یز ن پاک‌شده از اعتیاد، بی سقف بماند
حبیب بهرامی، پژوهشگر اعتیاد و رئیس هیأت‌مدیره مؤسسه کاهش آسیب‌های سمیاب سبزه‌هایی، به برخی مشکلات و سنسگ‌اندازی موجود در مسیر امدادسانی به زنان بی خانمانی که اعتیاد را ترک کرده‌اند، اشاره کرده و به ایران» می‌گوید: «کیفیت کار از کمیت بسیار مهم‌تر است، حتی اگر بتوانیم به یک نفر کمک کنیم تا دوباره به جامعه وصل شود، همان یک نفر می‌تواند حلقه ارتباطی برای نجات دیگران باشد. به‌صورت خوشه‌ای هر یک از این افراد کمک‌کننده هستند. نیمی از این ساختمان‌ها به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در نظر گرفته شده‌است اما آموزش‌های خیلی از مبتدی تا پیشرفته می‌پینند.»

از آنجایی که خیلی از افرادی که سال‌های زیادی دور از خانه و خانواده مانده و اعتیاد داشتند، توانمندی خاصی ندارند و برای ادامه زندگی هم‌راه با یاری باید حرفه‌ای بیاموزند. از این رو یادگرفتن حرفه و شغل بعد از پاک ماندن از اعتیاد ادامه حیات، حرف اول را برای این دسته از خانم‌ها می‌زند.

به گفته بهرامی، تسهیل فرآیند پذیرش نقش مؤثری در دورماندن افراد از عود مجدد و بازگشت به چرخه آسیب ایفا می‌کند و مراقبت‌ها هم باید بیشتر از

یک‌سال تداوم داشته باشد. با توجه به تورمی که وجود دارد، بچه‌ها نمی‌توانند بعد از یک‌سال زندگی مستقلی برای خود داشته باشند. این ایراد دستورالعملی است و بهزیستی باید در این مورد کمک کند. به‌طور غیررسمی ما با اتکا به مردم می‌توانیم کار خود را ادامه دهیم. کرایه این ساختمان در سال، ۶۰۰ میلیون تومان است. بهزیستی در نهایت سالی ۳۰۰ میلیون تومان می‌خواهد کمک هزینه بدهد، ولی هزینه‌هایی مانند خورد و خوراک، نیروی انسانی، خدمات مشاوره و روانشناسی و موارد دیگر در مجموع در سال به حدود یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان می‌رسد. ما می‌توانیم همان ۳۰۰ میلیون تومان را هم خودمان هزینه کنیم. با این همه بهزیستی همان پول کم را هم درست دراختیار ما قرار نمی‌دهد و نمی‌توانیم برای هزینه‌هایی که انجام می‌دهیم، برنامه‌ریزی دقیقی کنیم. متأسفانه با وجود گرانی‌ها، کمک‌های خیرین هم مانند قبل پرزنگ نیست.

او معتقد است: «سنگ‌اندازی‌هایی مانند اینکه خانم‌ها حتماً باید با نامه بهزیستی پذیرش شوند و ما اجازه نداریم بدون نامه کاری انجام دهیم، در حالی که حتی یک شب بیرون ماندن در خیابان برای خانمی که تازه مواد را ترک کرده و هیچ کارت شناسایی‌ای همراه ندارد، مانند این است که تمامی زحماتی که برای ترک او کشیده شده، به باد برود. فرد در عرض یک‌شعب به پاتوق بازی می‌گردد و دوباره آلوده می‌شود. این موارد ممکن است خیلی کم پیش بیاید، اما حتی یک مورد هم نباید اتفاق بیفتد. ما نمی‌توانیم زنی را از این خانه برانیم، جا داشته باشیم و پذیرش نکنیم. دریافت نامه توسط فردی که تازه ترک کرده، بزرگسای زمانی‌راست و فردممکن است در این روند خسته شده دوباره به چرخه اعتیاد بازگردد. ممکن است افراد اصلاً کار هونتی نداشته باشند و نتوانند نامه دریافت کنند. این افراد گاهی هیچ هونتی ندارند و ممکن است حتی نام خود را فراموش کرده باشند. بهتر است، بهزیستی به ما هم اعتماد داشته باشد تا بتوانیم راحت‌تر روند پذیرش را انجام دهیم.»

خانه «نیمه‌راه» یا همان مرکز توانمندسازی و جامعه‌پذیری افراد بهبود یافته از اعتیاد، از سال ۱۳۸۶ در تهران مشغول به خدمات‌رسانی به زنانی است که ترک کرده‌اند و محلی برای زندگی ندارند. در بازه‌ای از زمان، شهرداری چندین سال ساختمان در اختیار این مرکز قرار داد. اما خانه موسوم به «نیمه‌راه» با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کند که به آنها اشاره شد. همیارای و همدلی با خانه‌های امن می‌تواند دلگرمی خدمت‌رسانی را بیشتر کند. باید به این باور برسیم که تعطیلی یک خانه نیمه‌راه نه تنها به معنای پایان یک مأموریت اجتماعی است، بلکه شکستی برای کل جامعه است، چرا که هرزن بهبودیافته‌ای حق یک زندگی جدید و انسانی دارد.

پدرش توضیح داد: در آن لحظه آنها نمی‌دانستند مشکل از کجای می‌خورد؛ چون وقتی لوله‌ای در ریه او برای ایجاد راه نفس کشیدن قرار دادند، آنقدر حالش بد بود که نتوانستند از ریه‌هایش نمونه‌برداری کنند. طی چند روز اول درمان، انواع آنتی بیوتیک، استروئید و داروهای ضدالتهاب به او تزریق کردند. هنگامی که برای بیوپسی ریه، به اندازه کافی خوب شد، پزشکان تشخیص دادند او دچار پنومونی و استاتیلوکوک شده است. این واقعیت که وضعیت او در مدتی کوتاه به حالت بحرانی مرکبار به خوب تغییر یافت نشان داد که این شرایط ناشی از بخار ویپ بوده است. به گفته متخصصان، استفاده از ویپ هنگام بیماری می‌تواند به رشد سریع باکتری منجر شود. زمانی که رایان سرما خورده بود ویپ می‌کشید و این باعث گسترش باکتری و تشکیل لخته‌های خون در باه‌های او شد. سپس لخته‌ها به ریه‌هایش رفتند و باعث از کار افتادن کامل آنها شد.

خانواده و دوستان رایان که دو هفته تمام در بیمارستان زندگی کردند، زنده ماندنش را معجزه می‌دانند. رایان هنوز از یادآوری آن حادثه مضطرب می‌شود و از هر چی یاد میکرد و بخار ویپ متفرق است. او درباره آن شب گفت: «شما واقعاً نفس کشیدن را مثل کار عادی انجام می‌دهید و قدر آن را زمانی که نتوانید انجامش دهید، نمی‌دانید!» حالا رایان به سبک زندگی سالم به دور از هر نوع استعمال دخانیات روی آورده است و دوست دارد با بازگویی تجربه‌اش چشم مردم جهان را نسبت به خطرات و هشتناک سیگارهای الکترونیک باز کند. محصولی که تبلیغات گسترده‌ای درباره آنها می‌شود.

ویپ‌های طعم‌دار جذابیتی پدتر از بد
سیگار کشیدن در قرن بیست و یکم شاید به‌ظاهر کاهش یافته باشد، اما

خلیلی سخت کنیید با ویپ کشیدن چه آسیبی به ریه‌های خود می‌زند، چون چیزی مثل پریدگی و زخم نیستند که روزانه با چشم خود ببینید. ماجرا ادامه داشت

روز خود را در بخش آی‌سی‌یو بیمارستان دیدم

بودیم. پزشکان آن زمان او را با اینتوبه (لوله‌گذاری در نای) نجات دادند. « به‌خاطر ایجاد نشد و نیمه‌شب دچار حس خفگی شد، تقریباً نفس‌اش بند آمد بود. پدر و مادرش وحشت‌زده در نهایت با اورژانس تماس گرفتند. زمانی که صدای آژیر آمبولانس فشار ۲۰ با اکسیژن ۱۰۰ درصد قرار دادند. توی گوشش زوزه می‌کشید. حالش خیلی بد بود. رادیوگرافی قفسه سینه نشان می‌داد که ۸۵ درصد ریه‌هایش درگیر و ملتهب بودند. تعداد تنفس و ضربان قلبش وحشتناک بالا بود. مادرش به یاد می‌آورد: «تعداد تنفس او ۶۲ نفس در دقیقه و ضربان قلبش ۱۶۰ بود. در مقایسه با حالت طبیعی که حدود ۱۲ نفس در دقیقه است ما شوکه شده

با گشت و گذاری ساده در پارک‌ها، اتوبوس‌ها و دیگر مکان‌های عمومی، متوجه می‌شویم که جایگزین‌های دیگری چون سیگارهای الکترونیک یا دستگاه‌های ویپ جای آن را گرفته‌اند؛ جایگزینی که درباره تأثیرات آن بر سلامتی مصرف‌کنندگان اطلاعات کمی وجود دارد. حالا چه باور کنیید یا نه، استعمال یک ویپ معادل ۲۰ نخ سیگار نیکوتین وارد بدن می‌کند. تحقیقات UCSF، (دانشگاه کالیفرنیا سافرانسیسکو) هم اخیراً نشان داده که منجر به مشکلاتی در عملکرد ریه می‌شود.

این تحقیقات همچنین به تأثیر دادن سیگارهای الکترونیک در میان جوانان صورت می‌گیرد، پرداخته است. در گذشته تبلیغات سیگار برای جذب مخاطبان هدف مانند زنان، رنگین‌پوستان و جوانان طراحی می‌شد. شرکت‌های دخانیات از کنسرت‌ها و رویدادهای ورزشی حمایت مالی می‌کردند تا جوانان سیگار کشیدن را با زندگی اجتماعی مطلوب مرتبط بدانند. اما امروزه، به لطف مقررات، برندهای سیگار دیگر نمی‌توانند از چنین رویدادهایی سوءاستفاده کنند. اما از آنجا که ویپ‌ها سیگار نیستند شاهد حمایت مالی، هدایا و انواع تبلیغات جذاب تولیدکنندگان سیگار الکترونیک هستیم. ویپ‌ها مانند نوعی فناوری به بازار عرضه می‌شوند تا از مفاهیم منفی آن نسبت به سیگارهای سنتی اجتناب کنند. حالا ویپ‌ها با هزاران طعم خوشمزه تولید می‌شوند؛ مانند آدامس بادکنکی، کرم کارامل، وافل مرغ و... با این روند حتی اگر نوجوانان به نیکوتین علاقه‌مند نباشند، فقط کنجکاوی درباره طعم‌ها می‌تواند برای آنها کافی باشد. از آنجا که ویپ‌ها نیکوتین را به شکل مؤثر وارد بدن می‌کنند، اعتیاد به آنها چندان طول نمی‌کشد.